

79. Mina studier

Calle Morell.

I många for-mer trivs det skö-na visst, fal-le-ra. Men
bå-len är det bäs-ta förstoch sist, fal-le-ra. Den lik-nar
him-lens sol så varm och ljus, fal-le-ra, Ej
un-der att jag går-na tar ett rus, fal-le-ra!

2. Du arma tok som pumpar i dig té,
Du blir till sist så blöt som ett gelé,
Den svag är — säger Paulus —, äte kål,
Jag hämtar livet helst utur en bål.
3. När jag har badat mig uti dess våg,
Då vaknar i en blink min studiehåg,
Ty samma verkan har på mig en bål
Som knäpper uti Lidners huvudskål.
4. Då blir jag filosof vid första glas,
Och alla läror slår jag då i kras,
Jag abstraherar bort från tid och rum,
Ty min princip är *bibo, ergo sum*.
5. För teologer har jag aversion,
Ty de predika jämt och samt om tron,
Jag granskar helst citron med min kritik,
Bondångerläran är min *Dogmatik*.
6. I *Juridiken* jag ej dömma lär
Ty själv jag mest *delicti Corpus* är,
Men bästa lag som finnes tycker jag
Är en med arrack broddad sockerlag.
7. Och bästa *Medicin* jag känner till
Är porter, lilla supen och en sill.
Men när det upphållsväder råkat bli
Jag läser ivrigt *Osteologi*.
8. Och i *Mathesen* skarp liksom en syl
Jag gör i många krokar min kalkyl.
Då ryka räta linjerna för hin,
Ty jag studerar högre *Geometrin*:
9. Och tusen stjärnor tindra för min syn
När jag som *Astronom* far av mot skyn
Då ser jag många oerhörda ting,
Ja — till och med hur jorden går omkring.
10. I *Æstetiken* gör jag månget rön,
När varje liten mö jag finner skön;
Ty är hon även ful och stygg som tre
Hon är dock en försinnligad idé.
11. Och i *Historien* ser jag månget, drag,
Hur världens store män ha gjort som jag,
Ej hade Sverige gått till avgrundsdjup,
Om Carl den Tofte tagit sig en sup.
12. På *Kemisk* väg jag finner framför allt.
Den stora nyttan utav *Attiskt* salt.
Men bland de många baser jag har sett,
Är »Basen» dock hos Lövens numro ett.
13. Så lever jag som pärla uti gull,
Och själv jag märker knappt hur jag
blir full,
Vid Bacchi Kungliga Academi
Det går som tusan att professor bli.
14. Med Bacchus är jag bror, med Venus vän,
Och därför ger jag världen den och den,
Här lever jag som gudars ättelägg,
Fastän jag icke äger spik i vägg.
15. Dock — fattig är ej den som något kan,
Med ruset jag ett ädelt yrke vann;
Jag styr min egen väg på livets älv
Ty kopparslagarverkstad har jag själv.
16. Och skulle jag uti en rännsten dö
Med lugn jag bjuder världen mitt ajö,
Om hjärtat blott är glatt och själen ung
Så dör man lika saligt som en kung.